

عنوان مقاله:

سالمندی جمعیت و شبیه سازی انتقال به سیاست بازنشستگی بهینه در اقتصاد ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه بررسی مسائل اقتصاد ایران، دوره 9، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

حمید رضازاده - دانشجوی دکتری مدیریت مالی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبایی تهران، ایران

مصطفی سرگلزایی - استادیار گروه مالی و بانکداری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

مسلم پیمانی فروشانی - استادیار گروه مالی و بانکداری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این مقاله تعیین سیاست بازنشستگی بهینه با توجه به سیر سالمندی جمعیت کشور ایران، از طریق محاسبه نرخ جایگزینی بهینه و شبیه سازی انتقال به نرخ مذکور است. برای این منظور یک مدل نسل های همپوشان، دارای پنج بخش اصلی جمعیت، خانوار، بنگاه های تولیدی، دولت و نظام بازنشستگی، طراحی و کالیبره شد. داده های جمعیتی مربوطه از گزارش سازمان ملل استخراج شده و متغیرهای مربوطه پیش بینی گردید. در مرحله اول مقدار بهینه نرخ جایگزینی با توجه به سیر سالمندی جمعیت برای سال ۱۴۳۰ شمسی محاسبه شد. نتایج نشان داد نرخ جایگزینی در محدوده ۱۵ درصد بهینه خواهد بود. همچنین نتایج نشان داد با تعدیل نرخ جایگزینی به نرخ بهینه، میزان کسورات شاغلین نیز در بلندمدت کاهش خواهد یافت. در مرحله بعد فرض گردید که دولت طی یک سیاست مالی که در سال ۱۴۰۰ اعلام و اجرایی میگردد، نرخ جایگزینی، و بالطبع کسورات شاغلین، نظام بازنشستگی را طی یک برنامه چهل و پنج ساله به مقدار بهینه تعدیل میکند. بر این اساس مسیر پویای انتقال به نظام بازنشستگی بهینه شبیه سازی شد و نتایج نشان داد با تغییر به سیاست بهینه، موجودی سرمایه، عرضه نیروی کار، تولید و رفاه افزایش و نرخ کسورات کاهش می یابد.

کلمات کلیدی:

سالمندی جمعیت، نظام بازنشستگی، مدل نسلهای همپوشان، نرخ جایگزینی، رفاه: JEL: طبقه بندی J۲۶، J۱۱، R۱۳، H۵۵

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675095>

